

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 6 Φεβρουαρίου 1943

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 29

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

- N. Δ. 2117. Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1942 συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. 1
- N. Δ. 2118. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων φορολογικῶν τινῶν Νόμων. 2
- N. Δ. 2119. Περὶ ἐφαρμογῆς μέτρων τινῶν διὰ τὴν ταχίσαν παραλαβὴν καὶ ἀνάλωσιν τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κομιζομένων ἐμπορευμάτων. 3

Κανονιστικὰ Διατάγματα

- Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 8.11.1931 Προεδρικοῦ Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου 5245 κλπ.». 4

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2117)1943.
Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1942 συμβάσεως μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου / 2 Μαΐου 1941 Νομ. Διατάγματος «περὶ ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου 1942 σύμβασις ἡ ὑπογραφείσα μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἀφορῶσα τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1844)1942 Ν. Διατάγματος, ἔχουσα ὡς κάτωθι :

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου, ἐκπροσωπούμενου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σωτ. Γκοτζαμάνη ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἐκπροσωπούμενης ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτῆς κ. Ἀνδρέου Λαμπροπούλου, συμφωνοῦνται τὰ κάτωθι εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1844)1942 Ν. Διατάγματος «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τῶν Ν. Διατάγματος 848)1941 καὶ 1140)1942».

Ἄρθρον 1.

Τὸ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τῆς μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς συμβάσεως τῆς κυρωθείσης ὑπὸ τοῦ Ν. Δ. 1140)1942 προβλεπόμενον ποσὸν τῶν 500.000.000 δραχμῶν ἐπαυξάνεται κατὰ 750.000.000 δραχμῶν, συμφώνως τῇ ἀ-

νωτέρω Ν. Διατάγματι 1844)1942. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι πᾶσαι αἱ διατάξεις τῆς ἐν λόγω συμβάσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ὑπὸ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου 5 τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω συμβάσεως προβλεπόμενη παρακράτησις 1)2 ο)ο αὐξάνεται εἰς 2 ο)ο ἀπὸ τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1942.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παρούσα σύμβασις κυρωθησομένη διὰ Ν. Διατάγματος ἰσχύει ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς.

Ἐγένετο καὶ ὑπεγράφη εἰς διπλοῦν λαβόντων τῶν συμβαλλομένων ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον.

Ἐν Αθήναις τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1942.

Διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον Διὰ τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν

Ὁ Διοικητὴς

Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ

Α. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Αθήναις τῇ 11 Δεκεμβρίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΗΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς

Ἐν Αθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2118)1943.
Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων φορολογικῶν τινῶν Νόμων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα

ὕπ' ἀριθ. 441)1941 φόρου ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐγγωρίων λιγνιτωρυχείων ἢ μετατροπῆς τοῦ λιγνίτου εἰς ἕτερα προϊόντα, ἐκπιπτονται, πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ καθαροῦ ὀλικοῦ κέρδους, ἐκ τοῦ συνόλου τῶν καθαρῶν κερδῶν, τῶν προκυπτόντων ἐντὸς ἐκάστης τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1940 καὶ ἐφεξῆς πενταετιῶν :

α) Ὁλόκληρον τὸ τίμημα τῶν ἐντὸς τῆς πενταετίας γενομένων ἐρευνητικῶν ἐργασιῶν καὶ νέων ἐν γένει ἐγκαταστάσεων πάσης φύσεως ὡς καὶ τῶν συμπληρώσεων, προσθηκῶν ἢ βελτιώσεων τούτων καὶ τῶν ἀγορασθέντων καὶ εἰσπραθέντων μηχανημάτων καὶ

β) Τὸ κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς πενταετίας ἀναπόδεστον μέρος τοῦ τιμήματος ἀπάντων τούτων.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου τὰ κέρδη ὀλοκλήρου τῆς πενταετίας νοοῦνται ὡς ἐνιαῖον σύνολον. Τὸ μετὰ τὴν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκπτώσιν ἀπομένον ὑπόλοιπον κερδῶν θεωρεῖται ὡς ὀλικὸν κέρδος τῶν ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τῆς πενταετίας, κατανεμημένον πρὸς φορολογίαν εἰς τὰ καθ' ἕκαστον ἔτη ταύτης, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἐντὸς ἐκάστου τούτων πραγματοποιηθέντων ἀκαθαρίστων ἐσόδων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐγγωρίων λιγνιτωρυχείων ἢ μετατροπῆς τοῦ λιγνίτου εἰς ἕτερα προϊόντα.

3. Ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου τοῦ ἔτους τοῦ ἐπομένου τῆς πενταετίας υποβάλλονται ὑπὸ τῶν κτησαμένων κέρδη ἐκ τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ἐργασιῶν, δηλώσεις φόρου ἐκτάκτων κερδῶν τῶν ἐτῶν τῆς πενταετίας, συνοδευόμεναι ὑπὸ ἀναλύσεως τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἐνεργουμένων ἐκπτώσεων. Ἡ καταβολὴ τοῦ βάσει τῶν δηλώσεων τούτων φόρου τῶν ἐτῶν τῆς πενταετίας ἐνεργεῖται τμηματικῶς εἰς τέσσαρας ἑσῆς δόσεις, τῆς πρώτης καταβαλλομένης σὺν τῇ ἐπιδόσει τῆς δηλώσεως, τῆς δευτέρας ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τῆς τρίτης ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου καὶ τῆς τετάρτης ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους τῆς δηλώσεως.

4. Αἱ ἐγγράφοι φόρου ἐπὶ τῶν ἐκτάκτων κερδῶν, ὁριστικαὶ ἢ μὴ, αἱ τυχὼν ἐνεργηθεῖσαι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 441)1941, ὡς εἶχον προτοῦ τροποποιηθῆσι διὰ τοῦ παρόντος, ὡς καὶ αἱ ἀποφάσεις φορολογικῶν Ἑπιτροπῶν καὶ Δικαστηρίων, αἱ ἐκδοθεῖσαι ἐπὶ υποθέσεων ὅς ἀφορῶσιν αἱ ἀνωτέρω ἐγγράφοι, ἀκυροῦνται, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπὶ τῶν υποθέσεων τούτων τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων παραγράφων.

5. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὡς πρώτη πενταετία λογίζεται ἡ ἀρχομένη ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1940 καὶ λήγουσα τὴν 31 Δεκεμβρίου 1944.

*Ἀρθρον 2.

1. Τὰ ἀκαθάριστα ἔσοδα πραγματοποιούμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐγγωρίων λιγνιτωρυχείων ἢ μετατροπῆς τοῦ λιγνίτου εἰς εὐχρηστότερα προϊόντα, ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 442)1941 φόρου ἐπὶ τῶν πωλήσεων ἐμπορευμάτων.

2. Ἡ ἰσχὺς τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀπαλλαγῆς ἀνατρέχει ἀπὸ τοῦ χρόνου ἰσχύος τῆς φορολογίας τοῦ Ν. Διατάγματος 442)1941, τοῦ τυχὼν βεβαιωθέντος φόρου ἐκπιπτομένου τοῦ τυχὼν ὅμως καταβληθέντος μὴ ἐπιστρεφόμενου.

*Ἀρθρον 3.

Ὁ κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα ὑπ' ἀριθ. 442)1941 φόρος ἐπὶ τῶν πωλήσεων ἐμπορευμάτων, ὁ ἀναλογῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῶν πραγματοποιηθέντων ἐντὸς τοῦ πενταμήνου ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1941 ἕως 31 Αὐγούστου 1941 δὲν ὑπόκειται εἰς

τάς κατὰ τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 442)1941 προσαυξήσεις. Βεβαιωμένοι τοιαῦται προσαυξήσεις ἐκπιπτονται αἱ τυχὼν ὅμως καταβληθεῖσι δὲν ἐπιστρέφονται.

*Ἀρθρον 4.

1. Τὸ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2595)1940 Ἀναγκ. Νόμου «περὶ Φορολογικῶν Δικαστηρίων» προβλεπόμενον ὅριον διαχωρισμοῦ ἀρμοδιότητος μεταξὺ τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων καὶ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὁρίζεται ἐφεξῆς ἀπὸ δραχμᾶς τεσσαράκοντα χιλιάδας (40.000) εἰς δραχμᾶς πεντακοσίας χιλιάδας (500.000).

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ αὐξάνεται ἢ περιορίζεται τὸ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπόμενον ὅριον.

3. Ἐκ τῶν ἐνώπιον τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐκκρεμμῶν ἐφέσεων κατ' ἀποφάσεων δι' ὧν προσδιορίζεται φόρος, τέλος ἢ ἔτεσον δικαίωμα τοῦ Δημοσίου ἢ ἐπιβάλλεται χρηματικὴ ποινὴ ἢ πρόστιμον ποσοῦ ἀνωτέρου τῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων (40.000) καὶ μέχρι πεντακοσίων χιλιάδων (500.000) δραχμῶν, αἵτινες κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπάρχοντα ἐφεξῆς εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῶν Δευτεροβαθμίων Φορολογικῶν Δικαστηρίων, αἱ μὲν συζητηθεῖσαι ἐκδικάζονται καὶ περαιτέρω παρὰ τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου, αἱ δὲ μὴπω συζητηθεῖσαι παραπέμπονται διὰ πράξεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ἑλεγκτικοῦ Συνεδρίου πρὸς τὰ ἀρμόδια νὰ δικάζωσι ταύτας Δευτεροβάθμια Φορολογικά Δικαστήρια.

4. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5116)1931 «περὶ συστάσεως Δευτεροβαθμίων Διοικητικῶν Δικαστηρίων Ἀμέσου Φορολογίας» ἀντικαθίσταται ὡς ἐξῆς:

«2. Τὰ ἐκ τῶν οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων μέλη τῶν Δικαστηρίων τούτων ὁρίζονται διὰ πράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Ὑπηρεσιακοῦ Συμβουλίου Γενικῆς Διευθύνσεως Φορολογίας».

*Ἀρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1448)1942 Ν. Διατάγματος «περὶ μέτρων ἀφορώντων τὰ οἰκονομικὰ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων» ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1677)1942 Ν. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἀρθρον 14.—Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται: α) τῶν διὰ τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 1 ἐπερχομένων τροποποιήσεων εἰς τὰ ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων πρόσθετα ποσοστὰ ἐπὶ τοῦ δημοσίου φόρου ἀπὸ τοῦ φορολογικοῦ ἔτους 1943—44 καὶ διὰ τὰς ὑπαχθισμένας εἰς αὐτὸ φορολογητέας προσόδους τοῦ ἀμέσως προηγουμένου οἰκονομικοῦ ἔτους, β) τῶν περιπτώσεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 προκειμένου μὲν περὶ τοῦ φόρου Γ' Κατηγορίας, κλάσεως α' τοῦ Κώδικος Φορολογίας Καθαρῶν Προσόδων καὶ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων ὁ ἐπιβαλλόμενος πρόσθετος φόρος ὑπὲρ τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν προσόδων ἢ ἐσόδων ἐφ' ὧν ἡ πρὸς δήλωσιν καὶ καταβολὴν τοῦ φόρου προθεσμίᾳ ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1943 καὶ ἐφεξῆς, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ φόρου κύκλου ἐργασιῶν ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς προερχομένων ἐμπορευμάτων κλπ. ὁ πρόσθετος φόρος ἐφαρμόζεται ἀπὸ τῆς 20ῆς Ἰουλίου 1942 καὶ γ) πασῶν τῶν λοιπῶν διατάξεων τοῦ Ν. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1438)1942 ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Φ.Ε.Κ. 155 τῆς 18 Ἰουνίου 1942)».

Πρόσθετοι φόροι βεβαιωθέντες πρὸ τῆς ἀνωτέρω τροποποιήσεως ἐκπίπτονται, οἱ τυχὼν ὅμως εἰσπραχθέντες δὲν ἐπιστρέφονται.

Άρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. πλὴν τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ὥρισταί.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ἰανουαρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΗΛΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

(3)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 2119/1943.

Περὶ ἐφαρμογῆς μέτρων τιμῶν διὰ τὴν ταχέαν παραλαβὴν καὶ ἀνάλωσιν τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κομιζομένων ἐμπορευμάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου 2 Μαΐου 1941 Νομοθετικοῦ Διατάγματος «περὶ τῶν ἀρμοδιοτήτων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἐμπορεύματα ἀλλοδαπῆς προελεύσεως ἀποδιβαζόμενα ἢ ἐκφορτωνόμενα εἰς τὰς ὑπὸ τῶν Τελωνείων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς χρησιμοποιουμένας ἀποθήκας ἢ ὑπαίθριους χώρους τῶν ὁποίων δὲν ζητεῖται ὁ διακονισμὸς τῆς προσταξήσεως τῆς ἀξίας τῶν ἐντὸς προθεσμίας πέντε (5) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποδιβάσεως ἢ ἐκφορτώσεως, δὲν συντελεῖται δὲ ἢ εἰς ἀνάλωσιν παραλαβῇ τῶν ἐντὸς συνολικῆς προθεσμίας δέκα πέντε (15) ἡμερῶν, ὑποβάλλονται κατὰ τὰς ἐπομένους δέκα (10) ἡμέρας εἰς πρόσθετα τέλη.

2. Τὰ πρόσθετα ταῦτα τέλη βαρύνουσι προσωπικῶς τὸν εἰσαγωγέα ἢ παραλήπτην καὶ δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν κοστολόγησιν ἢ τὴν διατίμησιν τῶν ἐμπορευμάτων, ὀρίζονται δὲ ἐπὶ τῆς ἀξίας τούτων εἰς δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (100/ο) δι' ἐκάστην τῶν ἐπομένων τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου ἀπὸ τῆς ἀποδιβάσεως ἢ ἐκφορτώσεως ἡμέραν.

3. Ἡ χρέωσις καὶ ἡ εἰσπραξίς τῶν προσθέτων τούτων τελῶν ἐνεργεῖται συγχρόνως μετὰ τοῦ κυρίου εἰσαγωγικοῦ τέλους καὶ τῶν λοιπῶν φόρων.

4. Τῶν προσθέτων τελῶν τοῦ παρόντος ἁρθρου ἀπαλλάσσονται τὰ εἰσαγόμενα εἶδη παρὰ τοῦ Δημοσίου, τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς, τῶν ἐν Ἑλλάδι διαπεπιστευμένων ξένων διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων, τῶν ἐξομολογούμενων πρὸς αὐτοὺς καὶ τῶν ξένων προξενικῶν ἀρχῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Τὰ ἐμπορεύματα τοῦ προηγουμένου ἁρθρου, ἅτινα μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς εἰκοσιπενθημέρου (25) ἀπὸ τῆς ἀποδιβάσεως ἢ ἐκφορτώσεως αὐτῶν προθεσμίας παραμένουσιν ἀπαραλήπτα, ἐκποιεῖνται ὡς ἀξήγητα κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἁρθρῶν 41 καὶ ἐπομένων τοῦ Νόμου 1165 τοῦ 1918 «περὶ τελωνειακοῦ κώδικος», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων, ἢ παραλαμβάνονται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ

Γραφείου Ἐφοδιασμοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον περιέρχονται τὰ φορτωτικά ἔγγραφα αὐτῶν ἐπὶ τῇ πληρωμῇ ὑπὸ τοῦ ἰδίου τῆς ἀξίας τῶν.

Κατ' ἀμφοτέρως τὰς περιπτώσεις διαθήσεως τῶν ἐμπορευμάτων τοῦ προηγουμένου ἁρθρου ὁ ἀρχικὸς παραλήπτης ἢ ὁ ἐνεργήσας τὴν παραγγελίαν ἐξακολουθεῖ ὑπέχων εὐθύνας ἐναντι τοῦ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ ἀποστολῇ τῶν ἐμπορευμάτων διὰ πᾶσαν τυχόν ἐγερθεῖσαν ἀπαίτησιν πέραν τῆς ἀξίας τῶν φορτωτικῶν ἔγγραφων ἢ καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς διαφορᾶς ἐὰν ἡ ἀξία τούτων δὲν καλύπτεται ἐκ τοῦ ἐπιτυχῶς ἐκπαισθηθέντος ἀποσταλέντος κατὰ τὴν ὡς ἀξήγητων ἐκποίησιν τῶν ἐμπορευμάτων, τοῦ Δημοσίου ὡς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἐφοδιασμοῦ ἀπαλλασσομένων πάσης εὐθύνης ἐναντι τοῦ ἀποστολέως.

2. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς παραλαβῆς τῶν ἐμπορευμάτων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἐφοδιασμοῦ ἐὰν ἐπὶ τῇ παραγγελίᾳ αὐτῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἢ βραδύτερον ἔχει ἀνοιγῇ πίστωση, ἥτις ἐχρησιμοποιήθη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ ἀποστολέως οἴκου, ἢ ἔχει ἐνεργηθῇ προέμβασμα μέρους ἢ τοῦ συνόλου τῆς ἀξίας, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἐφοδιασμοῦ εἰς μὲν τὸν κομιστὴν τῶν φορτωτικῶν ἔγγραφων τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀξίας αὐτῶν, εἰς δὲ τὸν ἐνεργήσαντα τὸ ἀνοιγμα τῆς πιστώσεως (καθ' ὃ μέρος ἐχρησιμοποιήθη αὐτὴ ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ δικαιοσύνῃ) ἢ τὸ προέμβασμα, ἢ ἀξία τούτων ἐπὶ τῇ τιμῇ τοῦ συναλλάγματος τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐνεργήθησαν αἱ πράξεις αὐταί.

3. Ἀπασαὶ αἱ Τράπεζαι καὶ οἰονδήποτε κομιστὰι φορτωτικῶν ἀνεξοφλήτων ἢ ἐλευθέρων πληρωμῆς ἐμπορευμάτων ἃ ὧν ἔχει ἐφαρμογὴν τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς ὀχληθῶσι νὰ δηλώσωσι 1) τὰ εἰς χεῖρας τῶν φορτωτικῶν ἔγγραφα, ἐντὸς δ' ἐτέρων πέντε ἡμερῶν νὰ μεταβιβάσωσιν ἢ παραδώσωσι ταῦτα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἀνεφοδιασμοῦ ἐπὶ τῇ ἀμέσῃ πληρωμῇ τῆς ἀνεξοφλήτου ἀξίας αὐτῶν ἢ ἐπὶ τῇ καταθέσει παρὰ τῇ ἰδίᾳ Τράπεζῃ εἰς ἄτοκον λογαριασμὸν τοῦ δικαιοῦχου τοῦ ποσοῦ τῆς χρησιμοποιηθείσης πιστώσεως ἢ τῶν προεμβασμάτων καὶ 2) νὰ κατονομάσωσι τοὺς, πρὸ τῆς ὀχλήσεως ἐπὶ τῇ ἐλάσει τοῦ παρόντος, παραλαβόντας τὰ φορτωτικά ἐξωφλημένα ἢ ἐλεύθερα πληρωμῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Ἡ μέριμνα τῆς κατὰ τὸ παρὸν Ν. Διατάγματος ἀναζητήσεως τῶν φορτωτικῶν ἔγγραφων τῶν ἀπαραλήπτων ἐμπορευμάτων, τῆς πληρωμῆς τῆς ἀξίας αὐτῶν, τῆς παραλαβῆς καὶ μεταβιβάσεως αὐτῶν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Γραφεῖον Ἐφοδιασμοῦ ἀνατίθεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Τὰ Τελωνεῖα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τὴν δευτέραν ἡμέραν ἐκάστης ἐβδομάδος ἀποστέλλουσιν εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος λεπτομερεῖς καταστάσεις τῶν ἀπαραλήπτων ἐμπορευμάτων.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀνευρίσκουσα τὰ φορτωτικά ἔγγραφα παραλαμβάνει ἐξ αὐτῶν τὰ τιμολόγια καὶ τ' ἀποστέλλει εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἐφοδιασμοῦ, ὅπερ ἀποφαίνεται ἡτιολογημένως καὶ ἐγγράφως, ἐντὸς τεσσαράκοντα ὁκτὼ ὥρῶν ἀπὸ τῆς περιελεύσεως αὐτῶν τῶν τιμολογίων ἐὰν ἡ τιμολόγησις τῶν ἐμπορευμάτων εἶναι ἢ τρέχουσα τῆς ἀγορᾶς καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ γίνη ἢ ἐξαγορὰ τῶν φορτωτικῶν ἔγγραφων ἢ ἀσύμφορος καὶ τὰ ἐμπορεύματα δέον νὰ ἐκποιηθῶσιν ὡς ἀξήγητα, κοινοποιοῦν τὰς ἀποφάσεις του εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ Τελωνεῖα παρ' ὧν εὐρίσκονται τὰ ἐμπορεύματα.

Τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἐφοδιασμοῦ εἰδικῶς διὰ τὴν λήψιν τῶν ἀποφάσεων τούτων ἐνισχύεται διὰ τριῶν εἰσέτι τεχνικῶν συμβούλων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργ-

τοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ. Ἐκ τούτων δύο λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀνεγνώρισμένων εἰσαγωγῶν, ὁ δὲ τρίτος ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τῆς Διευθύνσεως Τελωνεῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΓΑ. ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἐνεργεῖ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τῶν φορτωτικῶν ἐγγράφων καὶ μεταβιβάζει ταῦτα εἰς τὸ Ε. Γ. Α.

2. Παρὰ τῇ Τράπεζῃ τῆς Ἑλλάδος τηρεῖται ἰδιος λογαριασμός τοῦ ΕΓΑ. ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «ληφθοσάκια ἀπαρληπτῶν ἐμπορευμάτων Ν. Δ.» εἰς χρέωσιν τοῦ ὁποῦ φέρεται ἡ ἀξία τῶν μεταβιβαζομένων εἰς τὸ ΕΓΑ φορτωτικῶν ἐγγράφων, εἰς πίστωσιν δὲ τὸ παρὰ τοῦ ΕΓΑ κατατιθέμενον καθαρὸν προϊόν τῆς πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων.

Διὰ τὸ χρεωστικὸν τυχὸν ὑπόλοιπον τοῦ λογαριασμοῦ τούτου παρέχεται δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἄνευ ἐτέρας διατυπώσεως ἡ ἐγγύησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 4.

1. Τὰ Ἑλληνικὰ Γραφεῖον Ἐφοδιασμοῦ ἅμα τῇ παραλαβῇ τῶν φορτωτικῶν ἐγγράφων ἄνευ καθυστέρησεως τινος προβαίνει εἰς τὸν ἐκτελωνισμόν τῶν ἐμπορευμάτων, τὴν πληρωμὴν τῶν οἰωνδῆποτε δασμῶν, τελῶν, φόρων καὶ εἰσφορῶν καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν ταχείαν μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων ἐκ τῶν τελωνειακῶν ἀποθηκῶν εἰς τὰς ἰδίας τοῦ ἀποθήκας.

2. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον παραλαμβανόμενα ἐμπορεύματα κοστολογεῖνται ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Γραφείου Ἐφοδιασμοῦ καὶ ἐκποιοῦνται ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐπισιτισμοῦ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΓΑ.

Ἄρθρον 5.

Κομίζεται ἰδιωτικῶς καὶ διοικηται ἢ διευθύνεται νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀρνούμενοι τὰς ἐκ τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεις των ἢ παρέχοντες ψευδεῖς δηλώσεις διώκονται μετ' ἐγκλησιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν καὶ τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς μέχρις ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος δύνανται νὰ ἐπεκτείνωνται δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ εἰς ἄλλας Τελωνειακὰς Ἀρχὰς ἢ λιμένας.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δημοσιευμένων ὡσαύτως διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δύνανται νὰ ἀρθῇ κατὰ τελωνειακὴν ἀρχὴν ἢ καθ' ὅλην τὴν ἐπικράτειαν ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος.

Ἄρθρον 7.

Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐπισιτισμοῦ δύνανται νὰ ρυθμίζωνται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος Ν. Διατάγματος, ὅστινος ἡ ἰσχὺς ἄρχει μετὰ δεκαήμερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ Μέλη

Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΙΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ, Α. ΤΣΙΡΗΩΤΗΣ, Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1943.

Ὁ ἐκ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός

Ν. ΜΑΡΚΟΥ

ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(4)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 8/11/1931

Προεδρικοῦ Διατάγματος «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου 5245 κλπ.».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1)41 Ν.Δ. «περὶ ἀρμοδιότητων τῆς Κυβερνήσεως, τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 3756, προτάσει τῶν ἐπὶ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ Ὑπουργοῦ καὶ Ὑφυπουργοῦ Ἐργασίας, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Π. Δ. τῆς 8/11/31 «περὶ ἐκτελέσεως τοῦ Νόμου 5245 περὶ τροποποιήσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 3756 καὶ 4313 Νόμων περὶ σχέσεων τῶν ἀρτοποιῶν καὶ ἀρτεργατῶν» τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς:

Οἱ ἀρτοποιοὶ τῶν πόλεων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Περιχώρων ὑποχρεοῦνται νὰ διατηρῶσι μονίμως διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν ἀρτοποιεῶν τῶν τὸ ἀπαιτούμενον ἀρτεργατικὸν προσωπικὸν ὀριζόμενον ὡς ἐξῆς:

1 Διὰ τὰ ἀρτοποιεῖα τὰ κατεργαζόμενα ἡμερησίως μέχρις 1 σάκκου ἀλεύρων ἤτοι 70 ὀκάδες, 1 τεχνίτην ὁ ἄποιος θὰ ἐκτελῇ ἐργασίαν κλιθανέως καὶ μαζοποιῶν.

2) Διὰ τὰ ἀρτοποιεῖα τὰ κατεργαζόμενα ἡμερησίως 2 σάκκους ἀλεύρων ἤτοι 140 ὀκάδες, 1 κλιθανέα καὶ 1 μαζοποιόν.

3) Διὰ τὰ ἀρτοποιεῖα τὰ κατεργαζόμενα ἡμερησίως 3 σάκκους ἀλεύρων ἤτοι 210 ὀκάδες, 1 κλιθανέα καὶ 2 μαζοποιούς.

4) Διὰ τὰ ἀρτοποιεῖα τὰ κατεργαζόμενα ἡμερησίως 4 σάκκους ἀλεύρων ἤτοι 280 ὀκάδες, 1 κλιθανέα, 2 μαζοποιούς καὶ 1 βοηθόν.

5) Διὰ τὰ ἀρτοποιεῖα τὰ κατεργαζόμενα ἡμερησίως 5 σάκκους ἀλεύρων ἤτοι 350 ὀκάδες, 2 κλιθανεῖς, 2 μαζοποιούς καὶ 1 βοηθόν.

6) Διὰ τὰ ἀρτοποιεῖα τὰ κατεργαζόμενα ἡμερησίως ποσότητα ἀλεύρων μεγαλυτέραν τῶν 5 σάκκων προστίθεται εἰς τὸν ἐν τῷ προηγούμενῳ ὑπ' ἀριθ. 5 ἐδαφίῳ ὀριζόμενον ἀριθμὸν ἀρτεργατῶν, εἰς τεχνίτης ἀνὰ 1 σάκκον ἢ κλάσμα τοῦ ποσού τούτου μεγαλύτερον τοῦ 1)2, εἰς δὲ βοηθὸς ἐὰν τὸ κλάσμα τοῦ ἐνὸς σάκκου μικρότερον τοῦ 1)2 ἐπὶ πλέον τῶν 5 σάκκων κατεργαζομένων ἀλεύρων.

Οἱ παραβάται, τῶν ὡς ἄνω ὀριζομένων, ἀρτοποιοί, τιμωροῦνται μετ' ἐπικρατικὴν ποινὴν μέχρις 100.000 δραχμῶν ἢ διὰ φυλακίσεως μέχρι 3 μηνῶν καὶ ἐν ὑποτροπῇ μετ' ἐπικρατικὴν ποινὴν τῆς δυναμικότητός των.

Πᾶσαι αἱ κατὰ τὴν προηγούμενην ἐκτίμησιν δίκαι ἐκτιμῶνται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Δικαστηρίου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἰανουαρίου 1943.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τοῦ Ἐπισιτισμοῦ
Ε. ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ

Ἐπὶ τῆς Ἐργασίας Ὑφυπουργός
Ν. ΚΑΛΥΒΑΣ